

Négykonzulos

PÁRATLAN OLDAL - LXVIII. évfolyam, 24. szám, 2024. június 14.

„Magyar konzulok segítik a hazai szurkolókat Dublinban”, hirdeti hatalmas betűkkel a *Világ gazdaság* online kiadása egyik írásának főcíme.

A szerény felkészültségű, de érdeklődő állampolgár, aki zsenge gyermekkor óta szereti a futballt, kissé csodálkozik. Kénytelen bevallani magának, hogy valamit ezúttal sem ért. Arról ugyan tud, hogy a cikk megjelenésének napján, június első keddjén a magyar labdarúgó-válogatott Írország csapatával méri össze erejét. Tervezi is, hogy megnézi a meccset, hosszú ideje először van egy ígéretes nemzeti csapat. Amit viszont nem ért, a magyar konzulok szerepe.

Általában persze szép és hasznos dolog, ha valaki segít. Különösen hasznos, ha a segítség külföldön, egy magyar konzultól érkezik, aki hivatásszerűen egy idegen országban tevékenykedik, és az a dolga, hogy az őt megkereső honfitársainak ügyes-bajos dolgaiban megoldást találjon. Azt viszont nem érti, hogy a magyar konzuloknak miért kellene az ír fővárosban, Dublinban sorra kerülő meccsen a hazai szurkolókat segíteni. A hazai szurkolók ugyanis jellemzően ír állampolgárok vagy Írországban élő, más állampolgárságú személyek lesznek, akik egyrészt a meccsen aligha szorulnak diplomáciai segítségre, ha mégis, azt nem a magyar konzuloktól várják.

Utóbb persze kiderül, hogy az olvasó az értetlenkedésért csak magát hibáztathatja. Az ügyben ugyanis megszólalt a külgazdasági és külügyminiszter is. A derék államférfi szerencsére szokásához híven félreérthetetlenül, sebészi pontossággal fogalmazott, nem úgy, mint a meccs várható izgalmaitól már elrévedt újságíró. A konzulok a mérkőzésre érkező magyar szurkolóknak fognak segíteni. A többes szám indokolt, mivel négyen lesznek. „Négy magyar konzul is ott lesz a Magyarország–Írország barátságos futballmeccsen Dublinban”, jelentette be a miniszter, és kitért további részletekre is. „A négy konzul egyike a dublini repülőtéren teljesít szolgálatot azért, hogy zökkenőmentes legyen az érkezők belépése Írországba. Három másik kollégája pedig az Avia Stadionban tartózkodik, hogy szükség esetén segíthessenek az esetleg felmerülő ügyes-bajos dolgokban”, tudatta, és szakértelmét, valamint pozitív világszemléletét bizonyítva optimistán hozzátette: „Reméljük, hogy inkább magyar gólokról, és nem konzuli ügyekről szól majd a mai nap.”

Az érdeklődő állampolgár eltűnődik. Végre valami, amiben egyetért a külgazdasági és külügyminiszterrel. Lássunk magyar gólokat. Amin viszont csodálkozik, az a négy konzul. Miért csak négy? Nincs elég konzulja a magyar külügynek? Hiszen bizonyára több száz, lehet, hogy több ezer magyar szurkoló utazik ki a mérkőzésre. Miből gondolja a külgazdasági és külügyi vezetés, hogy a várható magyar gólok miatt feltűzelt, vehemens ír szurkolók nem provokálnak több magyar szurkolót, mint ahány esetet a három (no jó, ha a repülőtéri szolgálatot befejezett konzul is csatlakozik, akkor négy) konzul el tud simítani? Persze mindenki tudja, hogy a külgazdasági és külügyminiszter rettentő takarékos. Nagyon ügyel a költségekre. És rettentő sokat dolgozik, még szabadsága idején is. Ennek a rettentő sok munkának köszönhető, hogy tavaly még Ecuadorral is sikerült katonai együttműködési-védelmi megállapodást kötnie. (Azóta nem is fenyegeti hazánkat semmiféle veszély.) Ez esetben bizonyára úgy ítélte meg, hogy öt vagy még több konzul Dublinba rendelése már indokolatlanul megterhelné a Külgazdasági és Külügyminisztérium költségvetését. Még akkor is, ha a konzulok fapados járatokon érkeznek.

A kirendelt négy konzult bizonyára alapos értékelés eredményeként választották ki. Alapvető szempont lehetett a labdarúgás sportágban megszerzett jártasság. A les-szabályt például fejből kell fújniuk, hogy a bírói ítéletek megvitatása során kialakuló esetleges vitákban szakszerűen tudjanak közreműködni. Remélhetőleg alapos kiképzést kaptak a baloldali támadások kivédésének lehetőségeivel kapcsolatban is. A magyar játékosok klubcsapatának, játékospiaci értékének és barátnőik telefonszámának ismerete

alapkövetelmény.

A szakmai hozzáértésen túl bizonyára fontos szempont volt a konzulok tüdőkapacitásának állapota. Egy konzultól ugyanis elvárható, hogy a nemzeti csapatot harsányan, a honfitárs szurkolótábort erősítve, az egész meccs időtartama alatt ércesen öblös kiáltásokkal biztassa. Hazai szabálytalanságok esetén erőteljes füttyszó alkalmazása indokolt.

A mérkőzés eredményét és a négy konzul közreműködésének főbb tapasztalatait az *ÉS.hu* remélhetőleg a következő héten értékeli. Számítani lehet arra, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztériumban a konzuli megbízatás legfontosabb előfeltételévé a jövőben a labdarúgás alapos ismerete válik. Akinek partjelző ismerőse van, előnyben részesül.